N°. 34. 1853.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentiën is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing buiten de zegelgelden en briefporten.

WOENSDAG 9 FEBRUARIJ.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 255.) *BESLUIT van den 23sten December* 1852, *bepalende de plaatsing in het* Staatsblad *der Overeenkomst tot wederkeerige uitlevering van boosdoeners, tusschen* Nederland *en* Beijeren.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de overeenkomst tusschen *Nederland* en *Beijeren*, ter wederkeerige uitlevering van boosdoeners, den 25sten October 1852, door de wederzijdsche gevolmagtigden te *'s Gravenhage* gesloten; — welke overeenkomst luidt als volgt:

VERTALING.

Naardien Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Beijeren het nuttig geoordeeld hebben de uitlevering van boosdoeners door eene overeenkomst te regelen, zoo hebben Hoogstdezelven, tot dat einde met volmagt voorzien, en wel Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, den heer Jacob Pieter Pompejus baron van Zuijlen van Nyevelt, Hoogstdeszelfs Minister van Buitenlandsche Zaken; — en Zijne Majesteit de Koning van Beijeren, Hoogstdeszelfs Kamerheer, Raad van Legatie en Minister-Resident bij Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Maximiliaan graaf von Marogna, ridder van Hoogstdeszelfs orde van Verdiensten van den Heiligen Michaël, groot-kommandeur der Koninklijk-Grieksche orde van den Verlosser, en kommandeur der 2de klasse van de groot-hertoglijk Hessische orde van Verdiensten van Philippus den Edelmoedigen;

welke, na over en weder gedane mededeeling hunner volmagten, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. De Koninklijk-Nederlandsche en de Koninklijk-Beijersche Regering verbinden zich wederkeerig om, op aanvrage der andere partij, aan elkander uit te leveren zoodanige personen, met uitzondering hunner eigene onderdanen, welke door de regtbanken of door den regter van die der beide Staten, waarin of waartegen misdaden of wanbedrijven begaan zijn, veroordeeld of in staat van beschuldiging gesteld zijn, of tegen welke regtsingang met bevel van gevangenneming is verleend.

Onder de benaming van eigene onderdanen zijn, wat de uitvoering der tegenwoordige overeenkomst aangaat, zoodanige vreemdelingen begrepen, die, volgens de wetten des Lands, aan hetwelk de uitlevering gevraagd wordt, met de eigene onderdanen zijn gelijkgesteld, alsmede die vreemdelingen, welke zich in het land hebben gevestigd, en na met eene inlandsche vrouw gehuwd te zijn, een of meer kinderen uit dit huwelijk bezitten, welke in het land zijn geboren.

Art. 2. De uitlevering zal alleen plaats hebben in geval van veroordeeling, beschuldiging of vervolging wegens de navolgende misdaden of wanbedrijven, en wel wanneer die buiten het gebied van den Staat zijn gepleegd, aan welken de uitlevering wordt gevraagd:

1°. Moord, vergiftiging, vadermoord, kindermoord, manslag, verkrachting;

2°. Brandstichting;

3°. Valschheid in geschriften, daaronder begrepen het namaken van bankbiljetten, muntpapier en openbare schuldbrieven;

4°. Valsche getuigenis;

5°. Muntvervalsching, muntschennis, en het des bewust in omloop brengen van valsche munt;

6°. Diefstal met verzwarende omstandigheden, verduistering gepleegd door openbare ontvangers of bewaarders, opligting, knevelarij;

7°. Omkooping van openbare ambtenaren;

8°. Bedriegelijke bankbreuk.

Art. 3. De uitlevering zal geen plaats hebben, bijaldien die op grond van dezelfde misdaad of hetzelfde wanbedrijf wordt aangevraagd, waarvoor de opgevraagde persoon in het land, waar hij zich bevindt, vervolgd geworden is, of vervolgd wordt.

Indien de opgeëischte persoon wegens eene andere misdaad of een ander wanbedrijf, gepleegd tegen de wetten van den Staat, aan welken de aanvraag tot de uitlevering geschiedt, vervolgd wordt, of zich in hechtenis bevindt, zal zijne uitlevering worden uitgesteld tot dat hij buiten vervolging gesteld of vrijgesproken zij, of zijne straf hebbe ondergaan. Dit vindt ook plaats, indien de opgeëischte persoon zich wegens schulden in hechtenis bevindt.

Art. 4. De uitlevering kan geen plaats hebben, wanneer de vervolging of de straf verjaard is naar de wetten van het land, aan hetwelk de aanvraag tot uitlevering geschiedt.

Art. 5. De uitlevering zal langs den diplomatieken weg worden aangevraagd, en niet worden toegestaan, dan op vertoon van een vonnis van veroordeeling, of van in-staat-van-beschuldiging-stelling, of van regtsingang met bevel van gevangenneming, in het oorspronkelijke of in geauthentiseerd afschrift, in de, door de wetgeving van den Staat die de uitlevering begeert, voorgeschreven vormen, en welk stuk, de misdaad of het wanbedrijf, waarvan sprake is, en de daarop toepasselijke strafwet, aanduidt.

Art. 6. De, door de gevangenneming, het onderhoud en den vervoer van den persoon, wiens uitlevering zal zijn toegestaan, veroorzaakte kosten, blijven binnen de grenzen van hun wederzijdsch grondgebied ten laste van elken der beide Staten.

Nachdem Seine Majestät der König der Niederlande und Seine Majestät der Konig von Bayern für nützlich befunden haben, die Auslieferung der Verbrecher durch eine Uebereinkunft zu regeln, haben Allerhöchstdieselben zu diesem Behufe mit Vollmacht versehen, und zwar Seine Majestät der König der Niederlande, den Herrn Jacob Peter Pompejus Baron van Zuijlen van Nyevelt, Allerhöchstihren Minister der auswärtigen Angelegenheiten; — und Seine Majestät der König von Bayern, Allerhöchstihren Kämmerer, Legationsrath und Minister-Residenten bei Seiner Majestät dem Könige der Niederlande, Maximilian Grafen von Marogna, Ritter Allerhöchstihres Verdienstordens vom heiligen Michaël, Grosscommandeur des Königlich Griechischen Erlöserordens, und Commandeur II[ter] Classe des Grossherzoglich Hessischen Verdienstordens Philipps des Grossmüthigen;

welche, nach vorheriger gegenseitiger Mittheilung ihrer Vollmächten, über folgende Artikel übereingekommen sind:

Art. 1. Die Königlich-Niederländische und die Königlich-Bayerische Regierung verpflichten sich gegenseitig, auf Antrag des anderen Theiles, sich diejenigen Personen mit Ausnahme ihrer eigenen Staatsangehörigen auszuliefern, welche durch die Gerichte oder durch den Richter desjenige von beiden Staaten, in welchem oder gegen welchem die Verbrechen oder Vergehen begangen worden, verurtheilt oder in Anklagestand versetzt worden sind, oder gegen welche ein gerichtliches Verfahren mit Verhaftsbefehl eingeleitet ist.

Unter der Benennung der eigenen Staatsangehörigen sind, was den Vollzug der gegenwärtigen Uebereinkunft angeht, solche Fremde mitverstanden, welche nach den Gesetzen des Landes, bei dem die Auslieferung beantragt wird, den eigenen Unterthanen gleichgestellt sind, ebenso diejenigen Ausländer, welche sich im Lande niedergelassen und nach ihrer Verheirathung mit einer Inländerin, ein oder mehrere Kinder aus dieser Ehe besitzen, welche im Lande geboren sind.

Art. 2. Die Auslieferung soll nur im Falle der Verurtheilung, Anklage oder Verfolgung wegen folgender Verbrechen und Vergehen Statt finden, und zwar, wenn diese ausserhalb des Gebietes desjenigen Staates begangen sind, bei welchem die Auslieferung in Antrag gebracht wird:

1°. Meuchelmord, Vergiftung, Vatermord, Kindermord, Todtschlag, Nothzucht;

2°. Brandstiftung;

3°. Verfälschung von Schriften mit Inbegriff der Nachahmung von Bankbillets, von Papiergeld und öffentlichen Creditpapieren;

4°. Falsches Zeugniss;

5°. Münzfälschung, Münzverschlechterung und wissentliche Inumlaufsetzung falschen Geldes;

6°. Diebstahl unter erschwerenden Umständen, Unterschlagung Seitens öffentlicher Einnehmer oder Verwahrer, Prellerei, Erpressung;

7°. Bestechung öffentlicher Beamten;

8°. Betrüglicher Bankerott.

Art. 3. Die Auslieferung soll nicht Statt finden, wenn sie auf Grund desselben Verbrechens oder Vergehens beantragt wird, wegen dessen das reclamirte Individuum in dem Lande, in welchem es sich befindet, verfolgt worden ist, oder verfolgt wird.

Wenn das reclamirte Individuum wegen eines anderen Verbrechens oder Vergehens gegen die Gesetze des Staates, bei dem die Auslieferung in Antrag gebracht wird, verfolgt wird oder verhaftet ist, so soll seine Auslieferung eingestellt werden, bis er ausser Verfolgung gestellt oder freigesprochen worden ist oder seine Strafe abgebüsst hat. Diess findet auch Statt, wenn das reclamirte Individuum Schulden halber verhaftet ist.

Art. 4. Die Auslieferung kann nicht Statt finden, wenn die Anklage oder die Strafe nach den Gesetzen desjenigen Landes verjährt ist, bei welchem die Auslieferung in Antrag gebracht wird.

Art. 5. Die Auslieferung soll auf diplomatischem Wege in Antrag gebracht und nur dann zugestanden werden, wenn ein verurtheilendes Erkentniss, oder eine Anklageakte, oder eine gerichtliche Verfolgungs-Ordonnanz mit Verhaftsbefehl im Original oder in beglaubigter Abschrift, ausgefertiget in den durch die Gesetzgebung des die Auslieferung begehrenden Staats vorgeschriebenen Formen, beigebracht wird, welches Schriftstück das in Rede stehende Verbrechen oder Vergehen und das darauf anwendbare Strafgesetz bezeichnet.

Art. 6. Die, durch die Verhaftung, den Unterhalt und den Transport des Individuums, dessen Auslieferung zugestanden worden seyn wird, verursachten Kosten bleiben jedem der beiden Staaten innerhalb der Gränzen ihrer respectiven Gebiete zur Last.

De, door het onderhoud en den vervoer bij den doortogt over het gebied der tusschenliggende Staten veroorzaakte kosten komen ten laste van den Staat, die de uitlevering heeft aangevraagd.

Art. 7. Wanneer in den loop eener vervolging tot straf, eene der Regeringen het hooren van getuigen noodig acht, welke in den anderen Staat woonachtig zijn, zal langs diplomatieken weg tot dat einde eene rogatoire commissie worden ingezonden, en zal daaraan gevolg worden gegeven, met inachtneming der wetten van het land, waar de getuigen moeten gedagvaard worden.

De beide Regeringen doen over en weder afstand van alle vordering tot teruggave der daaruit ontstane kosten.

Iedere rogatoire commissie, welke een getuigenverhoor ten doel heeft, moet van eene Fransche vertaling vergezeld zijn.

Art. 8. Wanneer in eene strafzaak de persoonlijke verschijning van eenen getuige in den anderen Staat noodig is of verlangd wordt, zal zijne Regering hem uitnoodigen, om aan de aan hem gerigte oproeping te voldoen, en in geval van bewilliging, zullen hem reis- en verblijfkosten toegestaan worden, volgens de tariven en verordeningen, van kracht in het land, waar het verhoor zal plaats hebben.

Art. 9. Wanneer in eene strafzaak de confrontatie van misdadigers, die in den anderen Staat in hechtenis zijn, of wel de mededeeling van overtuigingsstukken of bescheiden, welke zich in handen bevinden der autoriteiten van den anderen Staat, nuttig of noodig geoordeeld mogt worden, zal de aanvraag daartoe langs den diplomatieken weg geschieden en zal daaraan, onder verpligting tot teruglevering der misdadigers, van de overtuigingsstukken en bescheiden, gevolg gegeven worden, voor zoover geene bijzondere overwegingen zich daartegen verzetten.

De beide Regeringen doen over en weder afstand van de vergoeding der kosten, welke uit de toe- en terugzending der overtuigingsstukken en bescheiden voortvloeijen.

Met betrekking tot de, zoo op het onderhoud, als op de uit- en teruglevering der te confronteren misdadigers vallende kosten, zijn de bepalingen van art. 6 van toepassing.

Art. 10. Door de voorafgaande bepaling wordt geene inbreuk gemaakt op de wetten, welke in elk der beide landen den regelmatigen loop der uitlevering ten onderwerp hebben, of welke voor het vervolg daaromtrent zullen gemaakt worden.

Art. 11. De tegenwoordige overeenkomst, welke op het groot-hertogdom Luxemburg niet toepasselijk is, zal eerst in werking komen twintig dagen na, overeenkomstig de door de wetgeving der beide landen voorgeschrevene vormen, te zijn afgekondigd.

Zij blijft van kracht tot zes maanden na, van den kant van eene der contracterende Regeringen, gedane opzage.

Zij zal bekrachtigd worden, en de bekrachtigingen zullen uitgewisseld worden binnen den tijd van zes weken of zoo mogelijk vroeger.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden dezelve hebben onderteekend, en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, den vijf en twintigsten October achttien honderd twee en vijftig.

(*Get.*) De Zuylen de Nyevelt.
(*L. S.*)
(*Get.*) Marogna.
(*L. S.*)

Die, durch den Unterhalt und Transport verursachten Kosten während des Durchzuges über das Gebiet der dazwischen liegenden Staaten fallen dem die Auslieferung ansinnenden Staate zur Last.

Art. 7. Wenn im Verfolge eines strafrechtlichen Verfahrens, eine der Regierungen die Vernehmung von Zeugen für nothwendig erachtet, die in dem andern Staate wohnhaft sind, so soll auf diplomatischem Wege zu diesem Behufe eine Requisition um Vernehmung übersandt und derselben unter Beobachtung der Gesetze des Landes, wo die Zeugen vor zu laden sind, Folge gegeben werden.

Die beiden Regierungen verzichten gegenseitig auf jeden Anspruch wegen Zurückerstattung der daraus entstehenden Kosten.

Jede Requisition, welche eine Zeugenvernehmung zum Zwecke hat, muss von einer französischen Uebersetzung begleitet seyn.

Art. 8. Wenn in einer Strafsache das persönliche Erscheinen eines Zeugen in dem anderen Staate nothwendig ist oder gewünscht wird, so wird die Regierung desselben ihn auffordern, der an ihn, gerichteten Vorladung Folge zu leisten, und im Zustimmungsfalle sollen ihm Reise- und Aufenthaltskosten nach den bestehenden Tarifen und Verordnungen desjenigen Landes bewilliget werden, in welchem die Vernehmung Statt finden soll.

Art. 9. Wenn in einem strafrechtlichen Falle die Confrontation von Verbrechern, welche in dem andern Staate in Haft sind, oder die Mittheilung von Beweisstücken oder Urkunden, die sich im Besitze der Behörden des anderen Staates befinden, nützlich oder nothwendig befunden wird, so soll das Ersuchen darum auf diplomatischem Wege ergehen, und denselben unter der Verpflichtung der Zurücklieferung der Verbrecher und der Beweisstücke und Urkunden Folge gegeben werden, so weit nicht besondere, dem entgegenstehende Rücksichten verhanden sind.

Die beiden Regierungen verzichten gegenseitig auf den Ersatz der Kosten, welche auf Zusendung und Zurücksendung von Beweisstücken und Urkunden erlaufen.

Hinsichtlich der auf den Unterhalt, so wie auf die Hin- und Zurücklieferung der zu confrontirenden Verbrecher erlaufenden Kosten finden die Bestimmungen des Art. 6 Anwendung.

Art. 10. Bei den vorstehenden Bestimmungen bleiben jene Gesetze aufrecht erhalten, welche in jedem von beiden Ländern die Leitung des regelmässigen Ganges der Auslieferung zum Gegenstande haben oder welche künftig desshalb erlassen werden.

Art. 11. Der gegenwärtige Vertrag, welcher auf das Grossherzogthum Luxemburg keine Anwendung findet, soll erst zwanzig Tage nach seiner in Gemässheit der durch die Gesetzgebung beider Länder vorgeschriebenen Formen erfolgten Veröffentlichung zur Ausführung gebracht werden.

Er verbleibt bis auf sechs Monate nach der Seitens der einen der beiden contrahirenden Regieruugen erfolgten Aufkündigung in Kraft.

Derselbe wird ratificirt und die Ratificationen werden binnen sechs Wochen, oder wo möglich früher, ausgewechselt werden.

Zur Urkunde dessen haben die respectiven Bevollmächtigten denselben unterzeichnet und ihm ihre Wappen beigedrückt.

Geschehen im Haag, den fünf und zwanzigsten October achtzehn hundert zwei und fünfzig.

(*Get.*) De Zuylen de Nyevelt.
(*L. S.*)
(*Get.*) Marogna.
(*L. S.*)

Gelet, dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst, door Ons den 12den November en door Zijne Majesteit den Koning van *Beijeren* den 1sten December 1852 geteekend, op den 17den December daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 20sten December 1852, nº. 30,

Hebben goedgevonden en verstaan, te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst, in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 23sten December 1852.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
Van Zuijlen van Nyevelt.

Uitgegeven den *achtsten* Januarij 1853.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. van Rappard.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

Bij den Minister van Finantien zijn onder het postmerk Amsterdam van den 6den dezer, ontvangen twee muntbiljetten, te zamen groot f 20, door een Katholiek priester, zich teekenende W. A. H., ten behoeve van 's Rijks schatkist ingezonden.

's Gravenhage, den 8sten Februarij 1853.

De Minister voornoemd,
Van Bosse.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Een der van het gouvernement onafhankelijke dagbladen, de Parijsche *Presse*, berigt in zijn nommer van den 6den dezer het volgende: » De politie heeft heden een vrij groot aantal personen, behoorende tot de legitimisten-partij, in hechtenis genomen. De generaal de Saint Priest, de heeren René de Rovigo, de la Pierre, de Villemessant zijn heden ochtend in hunne woning gearresteerd. Men noemt ook nog eenige andere personen, allen legitimistische dagbladschrijvers, die in hechtenis genomen zouden zijn; maar ten opzigte dezer laatsten zijn de berigten die wij ontvangen niet zeker genoeg om in nadere aanwijzingen te treden. De inhechtenisnemingen hebben heden ochtend tusschen zes en zeven ure plaats gehad; zij zijn gevolgd door huiszoekingen, wier uitkomst ons niet bekend is. Zoo wij wel onderrigt zijn, hebben de gearresteerden van de politie-commissarissen, die de bevelen van inhechtenisstelling kwamen uitvoeren, geen de minste opheldering ontvangen."

Dit onverwachte berigt wordt grootendeels bevestigd door een in de Brusselsche bladen medegedeelden brief uit Parijs van den 6den dezer, waarin men het volgende leest: » Men verzekert heden avond dat een groot aantal personen in hechtenis genomen zijn, en niet alleen uitgewekenen van demokratische beginselen, maar ook personen van de legitimisten-partij. Inzonderheid noemt men de heeren de Villemessant, de Rovigo en zelfs den generaal de Saint-Priest. Een der gebroeders Mirabeau mogt ook gevat zijn, en wel bij misvatting de keizerlijkgezinde, terwijl de andere, die bekend staat als een aanhanger van Hendrik V, zoude bedoeld zijn."

Aan de *Indépendance Belge* wordt geschreven dat de Parijsche dagbladen van wege de politie eene uitnoodiging hebben ontvangen om van de arrestatien niet te gewagen, doch dat toen het nommer van de *Presse* reeds gedrukt en uitgegeven was.

ZWITSERLAND.

De zitting der Zwitsersche wetgevende vergadering is den 4den dezer gesloten, nadat de tweede kamer of Nationale Raad ten laatste nog op haar vroeger besluit teruggekomen was en haar zegel gehecht had aan de gisteren vermelde, door de eerste kamer in het strafwetboek gevoegde bepaling tegen de openlijke beleediging van vreemde natien of souvereinen. » Het oordeel omtrent de vermoedelijke gevolgen van de invoering dezer strafbepaling", zegt een schrijver uit Bern, » is zeer uiteenloopend. Sommigen meenen dat Zwitserland juist ten gevolge van dit wetsvoorschrift aan eindelooze plagerijen van de zijde der vreemde kabinetten zal bloot staan, terwijl anderen daarin eenen waarborg zien, dat de regering de drukpers, ten minste voor zooveel de buitenlandsche regeringen betreft, meer in bedwang zal kunnen houden. Aan verwikkelingen zal het in allen gevalle niet ontbreken, daar het regt van wederkeerigheid voorbehouden is, en er weinig landen zijn waar de drukpers zich niet op min of meer beleedigende wijze over de Zwitsersche toestanden uitlaat."

DUITSCHLAND.

De regeringsbladen van Beijeren en het groothertogdom Hessen bevestigen de tijding, dat de onderhandelingen te Berlijn tusschen de Oostenrijksche en Pruissische commissarissen geëindigd zijn, en geleid hebben tot de vaststelling der voorloopige grondslagen van een handelsverdrag tusschen Oostenrijk en het te vernieuwen Tolverbond, welke reeds aan het oordeel der Oostenrijksche regering onderworpen zijn.

— Te Coblenz hebben zich den 8den dezer een aantal personen, die aan de bevrijdingsoorlogen van 1813, 1814 en 1815 hebben deel genomen, vereenigd ten einde feestelijk de veertigste verjaring te vieren van den dag, waarop de Koning van Pruissen in 1813 zijn volk te wapen geroepen heeft. Z. K. H. de Prins van Pruissen, die zich voorgesteld had deze vereeniging bij te wonen doch door ziekte daarin verhinderd werd, heeft aan de feestgenooten het volgende schrijven gerigt, hetwelk door den voorzitter, generaal von Bardeleben, voorgelezen is:

» Sedert eenige dagen door ongesteldheid aan mijne kamer gebonden zijnde, word ik daardoor van het genoegen beroofd om persoonlijk bij het feest der veteranen, op heden, den merkwaardigen veertigsten jaardag van de koninklijke Oproeping te verschijnen. Ofschoon ik in gedachte bij dit feest tegenwoordig zal wezen, kan zulks mij toch niet schadeloos stellen voor het gemis van geen ooggetuige te kunnen zijn van de uitdrukking der gevoelens, welke tot de viering van dit feest geleid hebben. Toen onze nu ontslapen heldhaftige Koning heden voor veertig jaren met zijnen wapenkreet de bevrijding des Pruissischen en Duitschen vaderlands van de vreemde overheersching begon, waren deze gewesten nog in de boeijen dier heerschappij gekneld; maar weldra sloeg ook voor hen de ure der bevrijding en tevens die der vereeniging met Pruissen, hetwelk nu grooter, meer geacht en magtiger was dan ooit te voren. Reeds in de eerstvolgende jaren streden de zonen dezer landouwen in onze zegevierende legers en hielpen nieuwe overwinningen bevechten. Daarom is de viering van dezen gedenkwaardigen dag hier aan den Rhijn dubbel heugelijk, omdat zij ook getuigenis geeft van den geest, die deze gedeelten der monarchie bezielt. Nog geen vier jaren geleden heb ik de eer gehad troepen uit deze provincie tegen den vijand aan te voeren, en zij hebben zich op nieuw den Pruissischen naam waardig betoond. Dien geest te bewaren en aan te kweeken is het doel van het feest, dat wij heden vieren. Hoe dat doel bereikt is, zullen de slagvelden eenmaal bewijzen; want zoo lang er menschen zijn, zullen er ook oorlogen wezen. Sedert 38 jaren rusten wij, beschermd door de overwinningen van dien gedenkwaardigen tijd; mogen de zegeningen des vredes voor het menschdom nog lang bewaard blijven! Maar mogt de Voorzienigheid het anders besloten hebben, dan zullen Pruissens legers tegen den vijand oprukken met denzelfden geest en de eigen zelfopoffering, waarvan wij heden de gedachtenis vieren. Die gevoelens vat de Pruis te zamen in de bede: God zegene den Koning!

» Coblenz, 3 Februarij.

» PRINS VAN PRUISSEN."

ITALIE.

Uit Rome wordt onder dagteekening van 31 Januarij aan de *Kölnische Zeitung* geschreven: » Na den terugkeer der Pauselijke regering uit Portici kon men zich slechts met moeite aan het denkbeeld gewennen, dat in het kabinet van Z. Heil. ook verder nog vier leeken als ministers zouden blijven. Velen der kardinalen, van gevoelen zijnde dat de politieke beroeringen grootendeels aan die gemengde zamenstelling van het ministerie toe te schrijven waren, hadden zich reeds lang daartegen verklaard; maar Pius de IX. heeft door het behoud van die vier wereldlijke ministers (van financien, van justitie, van koophandel en van oorlog) aan de publieke opinie op den duur eenen waarborg willen geven voor de behartiging van de stoffelijke belangen der bevolking. Sedert heeft echter ook te dezen opzigte in de publieke opinie eene opmerkelijke verandering plaats gegrepen. Het schijnt ongelooflijk, en toch is het een feit, dat juist ten aanzien der vier genoemde takken van beheer de algemeene ontevredenheid meer en meer toeneemt, en dat van alle kanten adressen aan den Paus worden gezonden, het verzoek inhoudende, dat de leiding dier ministerien aan onbekwame handen ontnomen en weder als vroeger aan ervaren prelaten toevertrouwd moge worden. Z. Heil. is op het punt om aan deze wenschen gehoor te geven, en vermoedelijk zal reeds in het eerstvolgende consistorium tot eenen maatregel besloten worden, waardoor de zoo dikwerf als veroordeeld en niet meer met de behoeften des tijds strookende oude regeringsvormen van den Kerkelijken Staat geheel zullen worden hersteld.

» In de legatien Bologna, Ferrara, Forli en Ravenna is het dezer dagen tusschen het volk en de ambtenaren der belastingen tot dadelijkheden gekomen. Bij eene gisteren uitgevaardigde verordening van den kardinaal-staatssecretaris is dien ten gevolge in genoemde gewesten de prijs van het zout verminderd geworden."

SPANJE.

Het Spaansche regeringsblad van den 1sten dezer behelst eene opgave van de staatsinkomsten over 1852: zij hebben 1,288,815,667 realen bedragen, dat is 2,614,875 meer dan in het naast voorgaande jaar.

Het Parijsche *Journal des Debats* van den 7den dezer zegt in eene uitvoerige beschouwing van den staat der zaken in Spanje hoofdzakelijk het volgende: » Sedert twee dagen zijn de verkiezingen in geheel Spanje aangevangen, en daar zij in dat land schielijk afloopen, zullen wij den uitslag eerstdaags vernemen. Het ministerie vertrouwt dat het eene aanmerkelijke meerderheid zal verkrijgen; en ook onze berigtgevers te Madrid meenen dit te mogen verwachten. Wij hopen dat het ministerie niet te leur gesteld worde, maar bij het nieuwe Congres eene ondersteuning vinde waardoor het bewaard werdt voor de verzoeking om van den grondwettigen weg af te wijken. Dit zou onzes inziens het behoud zijn van de constitutionele staats-inrigting in Spanje.

» Zijn de vooruitzigten voor het ministerie thans gunstiger dan nog onlangs, het is vooral te wijten aan de handelwijze der oppositie, onder welke de revolutionaire strekking der progressisten-partij de bovenhand heeft.

» Volgens een dezer dagen medegedeeld berigt zou het ministerie in de kennisgeving van den generaal Narvaez, dat hij door zijne oude ligchaamskwaal te Bayonne weêrhouden werd, een blijk hebben gezien dat hij het nog met de oppositie hield, en hem daarop gelast hebben onverwijld de hem opgedragen zending te Weenen te gaan vervullen, zoo hij niet als een oproerling wilde aangemerkt worden. Dit berigt is door de tijdingen die wij later ontvangen hebben niet bevestigd, en wij hopen nog in het belang der goede zaak op eene verzoening tusschen het ministerie en den generaal, die zoo lang de bekwame raadsman en krachtige verdediger der Kroon is geweest. Wij hopen dit te vaster, daar de gematigde oppositie, wier voornaamste leden vrienden van Narvaez zijn, het gevaarlijke harer zamenwerking met de progressisten begint in te zien.

» In de jongste berigten uit Madrid is ook sprake van eene benoeming van nieuwe senaatsleden. De leden van den Spaanschen Senaat worden door de Kroon uit eenige door de constitutie bepaalde klassen benoemd, maar het aantal leden is door de constitutie niet bepaald. Het ministerie heeft hierin een middel om zijne meerderheid in den Senaat te versterken en om verdienstelijke mannen, die door de kiezers voorbijgegaan mogten zijn, in 's lands raadzaal te plaatsen; maar het zal den afloop der verkiezingen afwachten alvorens te kunnen beslissen of en in hoe verre het van dit middel gebruik moet maken.

» Het ministerie heeft in geldelijke aangelegenheden weder een geluk gehad. De vervaltijd van eene aanmerkelijke hoeveelheid schatkistbiljetten was gekomen, en zoo de houders de aflossing gevraagd hadden, zoude de minister van finantien in niet geringe verlegenheid geraakt zijn. Doch de kapitalisten hebben aan de regering vertrouwen en welwillendheid betoond en de vernieuwing hunner schatkistbiljetten aangenomen, waardoor de minister genoegzame geldmiddelen in handen houdt om in al de behoeften der dienst te voorzien. Toen dit aan de Madridsche Beurs bekend werd, zijn er de koersen gerezen."

PORTUGAL.

De Parijsche *Constitutionnel* van den 6den dezer deelt de volgende berigten mede uit Lissabon van den 29sten Januarij jl.; volgens dezelve zou de toeleg op het leven van den voorzitter van het Portugesche ministerie geen vond der politie zijn, gelijk in andere dagbladen beweerd is.

» Den 25sten Januarij met het krieken van den dag zijn eenige politiebeambten, begeleid door soldaten, binnengedrongen in een huis in de straat Patrocinio; aldaar hebben zij, in een vertrek op de tweede verdieping, een uit zeven geweerloopen zamengesteld moordtuig gevonden benevens zeven roode mutsen en een rood vaandel met het opschrift: » dood aan den tyran." Op eene tafel, niet ver van dit helsche werktuig geplaatst, vonden zij mondbehoeften waarvan een gedeelte genuttigd was, en voorwerpen die tot brandstichting schenen te moeten dienen, namelijk vuurpijlen, mutsaards, een fleschje met vlamvattend vocht, en twee toortsen. De genoemde straat ligt in den weg langs welken de maarschalk Saldanha zich van zijne woning naar het koninklijk paleis pleegt te begeven. Onze berigtgever voegt er bij, dat het moordtuig niet veel kwaad zoude hebben kunnen stichten; hij heeft de geweerloopen gezien, en verzekert dat zij in een weinig bruikbaren staat waren. Het schijnt evenwel dat de zamenzwering aan de politie verraden is en dat het gansche geheim van den toeleg aan de regering is bekend geworden. Intusschen heeft de ontdekking van het moordtuig onder het publiek te Lissabon eene algemeene verontwaardiging te weeg gebragt.

» De maarschalk Saldanha, het hoofd van het Portugesche bewind, was bij het afzenden dezer berigten nog niet hersteld van de zware ziekte waardoor hij voor eenigen tijd aangetast was. De overeenkomst, waarbij de aan eene Engelsche maatschappij verleende concessie tot het aanleggen van eenen spoorweg tusschen Lissabon en de Spaansche grenzen, definitief vastgesteld zoude worden, was nog niet gesloten; de zamenbrenging van het voor de onderneming vereischte kapitaal scheen nog niet verzekerd te zijn. De beide wetgevende kamers hadden hare eigenlijke taak nog niet aangevangen, en vorderden traag met de voorbereidende werkzaamheden, zoo als het onderzoeken der geloofsbrieven, de zamenstelling van het bureau, het ontwerpen van een adres aan het gouvernement enz."

ENGELAND.

Van de zijde van het onderwijzend ligchaam der Oxfordsche hoogeschool zijn eenige wijzigingen in hare inrigting voorgeslagen, strekkende om aan het algemeen verlangen naar eene hervorming van het hooger onderwijs in Engeland min of meer te voldoen, en inzonderheid om ook voor min gegoeden dat onderwijs meer toegankelijk te maken. Het akademie-leven aan de oude Engelsche hoogescholen is, gelijk men weet, voor de studenten vooral kostbaar door de verpligting tot zamenleving onder onmiddellijk en bestendig toezigt der onderwijzers, en door den voet waarop het leven in de gemeenschappelijke verblijven ingerigt is. De nu bekend gemaakte voorstellen der akademische leeraren strekken om ten behoeve van minder gegoede studenten nieuwe gemeenschappelijke verblijven op minder kostbaren voet in te rigten, doch stellen op den voorgrond dat de regel der verpligte zamenleving onder het oog van eenen onderwijzer geene uitzondering toelaat.

Liberale bladen juichen de voorstellen der Oxfordsche leeraren toe als een blijk dat in de hoogeschool zelve zucht tot wijzen vooruitgang bestaat en dat haar geene hervormingen door tusschenkomst van het staatsgezag behoeven opgedrongen te worden. Zoo zegt de Londensche *Times*: » Wij zien in de voorstellen betreffende de uitbreiding der hoogeschool van Oxford, aangenomen door de vereeniging van akademische leeraren in Januarij 1853", eene wederlegging van het vrij algemeene gevoelen dat de zoo dringend noodige hervorming onzer universiteiten geene belangstelling of medewerking bij haar zelve zal vinden. Zoo men vraagt, of het niet in de daad beter is dat de studenten zamenleven onder zekere gemeenschappelijke leefregelen en onder streng opzigt, antwoorden wij zonder aarzelen dat zulks verre verkieslijk is. Doch de vraag is alleen, of op dien regel niet eenige uitzondering zoude kunnen worden gemaakt, bij voorbeeld ten gunste van meer bejaarde en gehuwde lieden, van zonen der inwoners van Oxford. Wierden deze van de verpligting tot zamenleving vrijgesteld, dan zou aan de universiteit evenwel nog op meer dan ééne wijze eenige waarborg voor hun goed gedrag kunnen worden gegeven; men zoude bij voorbeeld kunnen bepalen dat zij niet dan op een aanbevelend getuigenis van eenen bisschop of eenigen anderen verantwoordelijken persoon, tot bijwoning der akademische lessen zullen worden toegelaten, en dat deze toelating ten allen tijde, zonder opgave van redenen, door het bestuur der hoogeschool kan worden ingetrokken, wegens het geringste vergrijp tegen de godsdienst, de goede zeden of de orde."

Anderen gaan verder dan de *Times*. » Er zijn deskundigen — zegt de *Globe* — in wier oog er geen onoverkomelijk bezwaar bestaat, hetwelk beletten zou aan eenen student vrijheid te laten om, des verkiezende, op eene vliering te gaan leven; zooveel zijne omstandigheden vorderen, omgang en voorbeelden van tijd- en geldverkwisting te vermijden; zijne bestaanmiddelen zelfs door het uitoefenen van eenig handwerk te verbeteren, gelijk aan de Schotsche hoogescholen niet vreemd is; en, intusschen de akademische lessen, tegen betaling van een matig leergeld, bij te wonen, ten einde na afloop van den akademischen cursus naar de wetenschappelijke graden en onderscheidingen te dingen. Dit plan is onzes erachtens niet onuitvoerbaar, en het is ongetwijfeld met de beste bedoelingen geopperd."

NOORD-AMERIKA.

Volgens de berigten uit New-York van den 27sten Januarij is in de zitting van den Senaat der Unie van den 25sten de beraadslaging hervat over de buitenlandsche aangelegenheden en inzonderheid over het voorstel van den heer Cass, strekkende om geene tusschenkomst van Frankrijk of Engeland in de zaken van Cuba of van andere Amerikaansche Staten te gedoogen. De heer Soulé heeft in eene heftige redevoering het voorstel ondersteund; de vergadering was echter bij het afzenden der berigten nog niet tot eenig besluit gekomen.

Men weet dat de scheidsregterlijke uitspraak van Frankrijk ingeroepen is in een geschil tusschen de Vereenigde Staten en Portugal betreffende een voor vele jaren in eene Portugesche haven aangevallen Noord-Amerikaansch vaartuig, en dat het Fransche gouvernement onlangs beslist en aan de Vereenigde Staten de door hen gevorderde schadeloosstelling ontzegd heeft. Deze uitspraak is thans in Amerika bekend geworden, en geeft aan verscheiden dagbladen daar te lande nieuwe stof tot bittere uitvallen tegen Frankrijk en tegen de Europesche mogendheden in het algemeen. Zij berigten tevens, met levendige goedkeuring, dat bij den Senaat een voorstel zal worden gedaan om de zeemagt der Unie met tien schroefstoombooten te versterken.

Volgens de jongste berigten uit Mexico, die in de New-Yorksche dagbladen van den 27sten Januarij worden gevonden, is de President Arista door de wetgevende kamers met dictatorsgezag bekleed en gemagtigd alle beschikbare middelen aan te wenden tot beteugeling van den opstand en inzonderheid tot onderwerping van de stad Vera Cruz, die zich aan de zijde des opstands geschaard hebbende, aan de berooide schatkist der republiek een niet gering gedeelte van de opbrengst der invoerregten onttrekt.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 8sten Februarij* 1853.

In de *Staats-courant* van den 28sten December ll. zijn eenige bijzonderheden medegedeeld, op welke bij het varen door de nieuw gebouwde brug over de Rupel, tusschen Boom en Klein Willebroeck, is te letten.

Het verkeer is voorloopig geregeld bij een Koninklijk besluit van den 21sten Januarij jl., opgenomen in den Belgischen *Moniteur* van den 25sten dier maand, n°. 25.

Uit Scheveningen wordt van den 7den Februarij gemeld:

„ Het grootste gedeelte van de vloot is alhier reeds met vrij aanzienlijke ladingen visch, die met netten gevangen was, aangekomen. Door de vervroegde vergunning, om met de netten te mogen visschen zal in de armoede, die bij den visschersstand, vooral ten gevolge van het dit jaar op nieuw mislukken van de visscherij met het hoekwant, heerscht, doelmatig worden voorzien."

TEXEL, 5 *Februarij*. De vischvangst nabij dit eiland is sedert eenige dagen boven verwachting gunstig. Als voorbeeld hiervan kunnen wij mededeelen dat, om van vorige dagen niet te spreken, gisteren door zeven beugvisschers ruim 600 stuks kabeljaauw gevangen en hier aan de opkoopers zijn verkocht voor den prijs van f 2.75 à f 3 per stuk.

(*Amsterdamsche Courant.*)

Rhijnhoogte te Keulen den 6den Februarij 10 voet 2 duim (9 voet 10 duim Rhijnl.)

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

AANBESTEDING.

Landsgebouwen.

Op Dingsdag den 22sten Februarij 1853, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, in bijzijn van den Ingenieur van den Waterstaat, belast met de dienst van Bouwmeester der Landsgebouwen, aan het locaal van het Departement van Binnenlandsche Zaken, te 's Gravenhage, worden Aanbesteed:

Het doen van werken aan de gebouwen op het Binnenhof ten Noordwesten van de Loterijzaal te 's Gravenhage; tot het daarstellen van de vereischte vernieuwingen en herstellingen zoowel aan de daken en gevels dezer gebouwen, als binnen in dezelve aan kamers en verdere aanhoorigheden in verband daarmede.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving volgens art. 16 van het Bestek.

Het Bestek der bovengemelde Aanbesteding zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Zuidholland te 's Gravenhage, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de bestekken van Waterstaatswerken in die provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende den 14den en 15den Februarij de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Ingenieur van den Waterstaat belast met de dienst van Bouwmeester der Landsgebouwen, den Adsistent-Bouwmeester en den Opzigter der Landsgebouwen, allen te 's Gravenhage.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

Provincie *Gelderland.*

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 18den Februarij 1853, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Gelderland, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat, in het Vijfde District, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te Arnhem, worden Aanbesteed:

Het leveren, zetten, onderhouden en opnemen der afheiningen langs de Rijswerken van den Waterstaat in de provincie Gelderland, over het jaar 1853, in drie perceelen.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving, overeenkomstig art. 11 van het Bestek.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Gelderland te Arnhem, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in die provincie ter lezing gelegd worden.

Vier dagen vóór de Besteding zal de noodige Aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur Conrad, en den Ingenieur Waldorp, te Arnhem.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

MINISTERIE VAN MARINE.

Aanbesteding van verschillende Goederen en Materialen.

De Minister van Marine, voornemens zijnde op Donderdag den 17den Februarij 1853 aan de minstaannemenden te doen Aanbesteden de Levering van verschillende Goederen en Materialen, voor de dienst der Marine benoodigd te Amsterdam, en van Grove Maatkolen benoodigd aan 's Rijks Werf te Willemsoord, te weten:

Amsterdam.

1 Eiken Balkplaten en Planken.	19 Lood.
2 id. Nagels.	20 IJzeren spijkers.
3 Amerikaansche Balken.	21 IJzerkramerij.
4 Noordsche Houtwaren.	22 Vijlen en het Verkappen van Vijlen.
5 Amerikaansche Dekdeelen.	23 Verfwaren.
6 Riga Balken.	24 Steen.
7 Greenen Balkdeelen.	25 Smeedkolen.
8 id. Ribben.	26 Moscovisch Teer.
9 Vuren Deelen.	27 Baanturf.
10 Dennen Deelen.	28 Duigen enz.
11 id. Ribben enz.	29 Riemen.
12 IJpenhout enz.	30 Smeerkaarsen enz.
13 Pokhout.	31 Reuzel en Reet.
14 IJzer en Staal.	32 Papier.
15 Verzinkt IJzer.	33 Inlandsche Hennep.
16 Gemaakt IJzerwerk.	34 Wit Touwwerk.
17 Muntz-Metaal.	
18 Tin.	

Willemsoord.

35 Grove Maatkolen.

Brengt ter kennis van de Gegadigden, dat de Inschrijvings-biljetten op gezegeld papier geschreven, en voor ieder Bestek afzonderlijk ingerigt, vóór of uiterlijk op Donderdag den 17den Februarij 1853, des middags vóór twaalf ure, franco aan het Ministerie van Marine te 's Gravenhage zullen moeten worden bezorgd.

De Biljetten zullen moeten bevatten eene naauwkeurige opgave van de prijzen, voluit geschreven, waarvoor men de Levering van ieder der op de Bestekken voorkomende Artikelen wil aannemen, alsmede het totaal bedrag van elk Bestek.

Inschrijvings-biljetten, welke op ongezegeld papier geschreven zijn, zullen niet in aanmerking worden genomen, noch ook die waarin doorhalingen, veranderingen of bijvoegingen zijn gemaakt.

De Biljetten zullen op het adres moeten vermelden het nommer en de benaming van het Bestek waarop de Inschrijving geschiedt, en verder duidelijk moeten bevatten de namen der Inschrijvers met die der Borgen en hunne woonplaatsen.

De Voorwaarden waarop deze Aanbesteding zal geschieden, liggen ter lezing aan het Ministerie van Marine te 's Gravenhage, en bij de Directien der Marine te Amsterdam, te Willemsoord en te Vlissingen, ter Secretarie van het gemeentebestuur te Rotterdam, alsmede ten Burele van de Commissarissen des Konings in de provincien Noordbrabant, Gelderland en Limburg, bij laatstgemelden alleen voor zooveel betreft IJzer en andere metalen voorwerpen.

's Gravenhage, den 3den Februarij 1853.

De Minister voornoemd,
J. ENSLIE.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Tweede* trekking der *Vierde* Klasse van de 219de *Staats-Loterij*, op Dingsdag den 8sten Februarij 1853, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°. 17916 een prijs van 25,000 gulden,
» 9215 » » » 1250 »
» 18422 » » » 1000 »
» 6084 » » » 1000 »

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. FRIESWIJK.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

, Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad der Nederlanden op den 18den Januarij 1853 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 28sten Januarij 1853, n°. 61, en geregistreerd te 's Gravenhage den 3den Februarij 1853, zijn aan *Dirk Bakker* Janszoon, verblijf houdende te Leyden, doch zijne wettelijke woonplaats hebbende te Broek in Waterland, gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van Art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan openbare Aankondiging ter voldoening aan het voorschrift in Art. 486 van gemeld Wetboek vervat.

's Gravenhage, den 4den Februarij 1853. (*)

A. F. DE BAS,
Procureur bij den Hoogen Raad voornoemd.

(*) Deze datum is bij de vorige plaatsing, ten gevolge eener drukfeil, verkeerd opgegeven; daarom wordt deze advertentie heden nogmaals geplaatst.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.